

Posudek vedoucího disertační práce na doktorské studium Václava Nekvapila

Václav Nekvapil patří k našim nejvýraznějším doktorským studentům, a to především díky své mnohostranné publikační, osvětové i pedagogické činnosti. Studium započal roku 2005, a od té doby se zúčastnil řady akademických konferencí, publikoval množství populárních a některé akademické statě a byl také editorem řady sborníků a učebních či popularizačních příruček. Za zmínku stojí i jeho zahraniční monografie (napsaná spolu s Jiřím Schneiderem) *Six years after the 2004 Enlargement: Taking Stock* (Center for European Studies, Bruxelles 2010), byť spadá spíše do žánru *research policy paper*, a není tedy čistě akademickým výstupem. Tato Nekvapilova koncentrace na propojování akademických zájmů s praktickými politickými debatami je nejcharakterističtější rysem jeho intelektuální činnosti v průběhu doktorského studia a byla ze strany UPOL vždy pozitivně oceňována.

Nekvapil byl ovšem pro UPOL i pedagogickou posilou, neboť doplňoval nabídku výběrových kurzů o témata, na nichž dlouhodobě pracoval (včetně tématu své disertační práce) a podílel se i na konzultacích několika bakalářských a magisterských prací. V průběhu studia také absolvoval několik zahraničních stáží, a to jak na renomovaných institucích veřejné politiky tak na institucích akademických jako jsou Ecole

nationale d'administration v Paříži či Institut d'Etudes Politiques v Grenoblu.

Ve své disertační práci Nekvapil propojuje dvě sféry svého dřívějšího zájmu: analýzu zahraniční politiky a výzkum současného evropského antisemitismu a diskurzu o něm. Jeho předmětem je francouzská veřejná debata o izraelsko-palestinském konfliktu, židovství a antisemitismu ve srovnání s veřejnými projevy dvou francouzských prezidentů prvního desetiletí 21. století – Jacquese Chiraca a Nicolase Sarkozyho. Nekvapilovi se dobře podařilo zachytit nexus mezi tématem domácí politiky, jakým je postavení Židů ve Francii a jejich vztah k francouzským Arabům a dalším menšinám, s tématem zahraniční politiky, jakým je blízkovýchodní konflikt. Inovací práce je zmapování veřejného diskurzu o izraelsko-palestinském konfliktu do tří ideálně-typových pozic a analýza odrazu těchto pozic v projevech dvou zmíněných prezidentů. Vedle tohoto svého hlavního tématu se Nekvapil dotýká řady souvisejících témat a otázek: například politické instrumentalizace poukazu k antisemitismu v obhajobě politiky Izraele před jeho kritiky, nebo rolí paměti holocaustu a obecněji „povinnosti paměti“ v artikulaci vzájemného vztahu mezi francouzskou židovskou komunitou a francouzskou národní identitou. Stranou nezůstává ani vazba tří vymezených pozic k palestinské státnosti.

Považuji práci za vydařenou sondu do vytčeného tématu: poskytuje řadu nových podnětů a vnáší do

českého prostoru problematiku a typy otázek, které v něm doposud scházely. Teoretický rámec i metody jsou prezentovány koherentně a odpovídají empirickému materiálu. Protože Václav Nekvapil beze zbytku splnil všechny požadavky doktorského studia a práce podle mne splňuje všechny náležitosti disertace, doporučuji práci k obhajobě.

Prof. Pavel Barša